

LÁ THƯ MỤC VỤ

“*Các người tìm gì?*” Đây là câu Chúa Giêsu hỏi hai người môn đệ của Gioan Tẩy Giả khi thấy họ đi theo mình. Câu hỏi này là câu hỏi căn bản cho cuộc đời và là câu quan trọng cần phải hỏi đối với những người Palestine thời Chúa Giêsu, vì vào thời đó có rất nhiều bè phái tôn giáo cũng như nhiều khuynh hướng chính trị khác nhau. Họ có phải là những người duy luật, chỉ luôn tìm những đối thoại bí hiểm và rắc rối về những chi tiết của Lễ Luật như những luật sĩ và Biệt Phái? Họ có phải là những người đầy tham vọng đi tìm địa vị và quyền hành như những người thuộc phái Sadốc? Họ có phải là những người theo chủ nghĩa dân tộc cuồng tín đang tìm kiếm một chính trị gia mị dân và người chỉ huy quân đội có khả năng nghiền nát đội quân La Mã đang chiếm đóng như những người thuộc phái Zealot? Họ có phải là những người khiêm tốn chuyên tâm cầu nguyện để tìm kiếm Thiên Chúa và ý Ngài như những Người Thầm lặng của Đất nước (The Quiet in the Land)? Hay họ chỉ là những người tội lỗi đang hoang mang bối rối tìm kiếm ánh sáng cho cuộc đời hoặc đang khao khát ơn tha thứ của Thiên Chúa?

Từ câu hỏi của Chúa Giêsu, chúng ta cũng nên thường xuyên đặt câu hỏi cho chính mình : “*Tôi đang tìm gì trong cuộc sống? Đâu là ý định và mục tiêu mà cuộc đời tôi đang nhắm tới? Đời tôi có ý nghĩa gì?*”

Một số người trong chúng ta đang tìm kiếm sự an toàn. Họ muốn có một địa vị vững chắc, có đủ tiền để chi tiêu hàng ngày và có một ít dành dụm cho lúc về hưu, một bảo đảm vật chất để không phải lo lắng gì đến đời sống vật chất nữa. Ý định và mục tiêu này không có gì sai trái cả nhưng đó chỉ là một mục tiêu thấp và không thích đáng để hướng cả cuộc đời chúng ta vào đó, vì theo kinh nghiệm của chính chúng ta, không thể có được những bảo đảm vật chất chắc chắn trong cuộc đời đầy vô thường và biến đổi này. Những người ở tuổi 60 trở lên thấy rất rõ những đước mất trong cuộc đời ngắn ngủi này. Đã bao lần dựng xây cuộc đời? Đã bao lần gây dựng sự nghiệp? Đã bao lần tài sản tiêu tan? Đã bao lần lên voi xuống chó?

Một số người khác tìm kiếm cái gọi là sự nghiệp: quyền hành, thanh thế, danh tiếng, hay một chỗ, một cơ hội để phát huy những khả năng và tài năng mà họ nghĩ là mình có. Nếu mục tiêu họ nhắm tới phát xuất từ tham vọng cá nhân thì đây là một mục tiêu xấu; nếu nó xuất phát từ mong muốn phục vụ người khác thì đây có thể là một mục tiêu cao cả. Nhưng nếu chỉ có mục đích thế thôi thì không đủ, vì nó bị giới hạn bởi thời gian và thời thế. Cũng một khả năng mà lúc này có thể hữu dụng nhưng lúc khác lại trở thành vô dụng, thời này thì đắc dụng mà thời khác lại bị loại trừ.

Một số người khác tìm kiếm sự bình an, tìm kiếm một điều gì đó giúp họ sống an vui với chính mình, với Thiên Chúa, và với người khác. Đây chính là việc tìm kiếm Thiên Chúa; và mục tiêu này chỉ có Chúa Giêsu mới có thể cung cấp hay làm cho thỏa mãn.

Câu hỏi của Chúa Giêsu trong bài Phúc Âm hôm nay cũng giúp chúng ta tự vấn về mục đích của chúng ta khi đến sinh hoạt với Cộng Đoàn: Tôi tìm gì khi tham dự vào những sinh hoạt trong các hội đoàn? Ý định và mục tiêu tôi đang nhắm tới là gì?

Có lẽ không ai trong chúng ta tìm kiếm những bảo đảm vật chất khi đến sinh hoạt với Cộng Đoàn, vì ai cũng biết chúng ta chẳng những không được đồng xu teng nào mà còn phải góp công góp của nữa. Nhưng có thể chúng ta đang muốn tìm danh tiếng, muốn tìm một chỗ đứng, muốn dùng các đoàn thể của cộng đoàn để đánh bóng tên tuổi mình, hay đơn giản chỉ vì muốn phát huy khả năng và tài năng mình có. Dù với tham vọng cá nhân hay với mong muốn phục vụ, nếu chúng ta chỉ mong tìm chính mình, thì chúng ta đang tìm sai chỗ, vì Cộng Đoàn không phải là nơi để chúng ta phô trương tài năng cá nhân nhưng là nơi chúng ta tới để tìm gặp Chúa theo lời mời của Ngài: “Đến mà xem”. Khi đến với Cộng Đoàn nếu chúng ta cảm nghiệm được niềm bình an trong tâm hồn là chúng ta đang tìm thấy Chúa. Còn khi chúng ta chỉ gặp thấy những xáo trộn, những bất hoà trong những hội đoàn nơi chúng ta sinh hoạt thì đây là dấu chỉ chúng ta đang đi tìm chính mình, đang đi tìm thỏa mãn tham vọng cá nhân. Có nghĩa là chúng ta đang tìm sai chỗ.

Thánh Gioan kết thúc đoạn Phúc Âm về cuộc gặp gỡ của Chúa Giêsu với hai môn đệ của Gioan Tẩy Giả như sau: “*Họ đã đến và xem chỗ Người ở, và ở lại với Người ngày hôm ấy, lúc đó độ chừng giờ thứ mười.*” Giờ thứ mười tức khoảng bốn giờ chiều. Chi tiết này cho ta thấy, có thể thánh Gioan là một trong hai người gặp Chúa ngày hôm ấy bởi vì ngài có thể nói đích xác giờ nào của ngày hôm ấy có nghĩa là giờ phút ấy đã thay đổi hoàn toàn cuộc đời ngài nên không thể nào quên được. “*Cái thủa ban đầu hru luyén ấy, nghìn năm hò để máy ai quên*” (Thế Lữ)

Thánh Gioan kết thúc đoạn Phúc Âm về cuộc gặp gỡ của Chúa Giêsu với hai môn đệ của Gioan Tẩy Giả như sau: “*Họ đã đến và xem chỗ Người ở, và ở lại với Người ngày hôm ấy, lúc đó độ chừng giờ thứ mười.*” Giờ thứ mười tức khoảng bốn giờ chiều. Chi tiết này cho ta thấy, có thể thánh Gioan là một trong hai người gặp Chúa ngày hôm ấy bởi vì ngài có thể nói đích xác giờ nào của ngày hôm ấy có nghĩa là giờ phút ấy đã thay đổi hoàn toàn cuộc đời ngài nên không thể nào quên được. “*Cái thủa ban đầu hru luyén ấy, nghìn năm hò để máy ai quên*” (Thế Lữ)

Tôi có gặp được Chúa khi đến Cộng Đoàn không? Những giờ phút sinh hoạt với cộng đoàn có ghi lại dấu ấn gì trong tôi không?

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh

(Viết theo ý William Barclay, *The Daily Study Bible, The Gospel of John Vol I, The Saint Andrew Press 1975, Tr 85-87*)